

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag ;

Titel: Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag ;

Titel: Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1985

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag 3

Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag 4

Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag 5

Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag 6

Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag 7

Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag 8

Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag 9

Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag Solidaritet : 8. marts 1985 : 8. marts - kvindernes kampdag 10

V. 1985

VS ♀

SOLIDARITET

8. marts 1985

VENSTRESOCIALISTERNE

(foto: 2. marts)

8. marts – kvindernes kampdag

Før 74. indstyvende gang fejres 8. marts som kvindernes internationale kampdag. Gennem alle disse år har kvinder på denne dag demonstreret for forbedringer af kvindernes levingskår.

I tidens løb er der blevet rejst krav som:

- nedskættelse af arbejdstiden.
- oprettelse af folkekøkkener og folkevaskerier.
- stemmeret.
- lighed mellem kvinder og mænd.
- fri abort.

Krav, der alle sigter på at lette kvinders dobbeltarbejde, og give hende mulighed for økonomisk og personlig selvstændighed.

8. marts 1985 vil der også blive rejst kvindekrav. Men her i landet vil der ikke blive tale om store enhedsarrangementer; der vil være uenighed mellem fagbevægelse, kvindebevægelse og de politiske partier imellem for stor.

8. marts bliver nok heller ikke den store begivenhed i medierne – på trods af de vigtige spørgsmål, der bliver rejst på denne dag; f.eks. om arbejdsløsheden og anvendelse af ny teknologi.

Men en mediebegivenhed var det, da den engelske rugemor fru Cotten kyssede det nyfødte barn til farvel. Fru Cotten forklarede senere til fjernsynet, at hun havde valgt at blive rugemor, fordi hun som sådan kunne tjene nogle penge uden at skulle forlade hjemmet og derved forsømme børn og mand, og fordi der her var noget, hun vidste, hun var virkelig god til. Ja, det er krisetid i England – man bliver jo ikke ru-

gemor, hvis alternativet er et bare nogenlunde vel-lønnet, og måske ligefrem interessant arbejde.

Også i Danmark ses tendens til, at kvinderne presses ud af arbejdsmarkedet, eller måske snarere ud i arbejdsmarkedets periferi, det værende som deltid-arbejdere, løsarbejdere, dagplejemødre, rugemødre, prostituerede eller ved fremtidens hjemmarbejde; lavtlønnet, anstrengende og sundhedsfarligt arbejde ved skærmterminaler.

8. marts og resten af årets dage må vi være aktive på vores arbejdspladser, fagforeninger og andre steder, for at vi og vore døtre får mange andre muligheder.

Kvindesag - en fælles sag

Det er på høje tid, at der kommer gang i kvindeskampen på arbejdspladserne. De mest grundlæggende ting, når det drejer sig om kvindeligørelse, er nemlig ved at blive undermånet: kvinders mulighed for at fødsørg sig selv ved lønarbejde eller understøttelse er snart forsvundet. På rekordtid er det lykkes for den borgerlige regering at ødelægge det, som kvinder har kæmpet for i over 100 år.

Den alvorligste trussel for kvinder er arbejdsløsheden. Der er ingen udgifter til, at beskæftigelsesituationen for kvinder vil blive bedre, fordi kvinderne er lige præslet der, hvor arbejdspladserne forsvinder på grund af nedskæringer og indførelse af ny teknologi. Med dagpengefølget har regeringen sørget for, at det ikke blot blir økonomisk og menneskeligt ubehageligt at være arbejdsløs. Det blir umuligt at fødsørg sig selv - og helt umuligt at fødsørg sine børn. "Find dig en rig mand" blir det bedste råd at give en arbejdsløs kvinde. Over 70% af de mennesker, der umiddelbart rammes af de nye dagpenge-regler, er kvinder.

Nedskæringerne i den offentlige sektor rammer kvinder hårdere end mænd. Meget af det arbejde, der udføres i den offentlige sektor, er jo arbejde, der før har været ulønnet kvindearbejde. Når de sociale serviceydelser forringes, sker der to ting: de ansatte fyres, og mange af dem er kvinder, men arbejdet skal udføres alligevel. Og hvem mon det blir, der skal passe børnene, tage sig af de gamle i familien, hjælpe naboen med at købe ind? Ja, det blir kvinderne, der skal tilbage i rollen som den altopførende husmor, der kærligt og ugenyttigt klarer alle de andres behov - og glemmer sine egne.

Regeringen kalder nedskæringerne for modernisering og decentralisering. Vi skal fjerne alt det statelige forordreri og bureaukrati, siger de. Folk skal have lov til at vælge, hvor de vil have passet deres børn, hvordan der skal undervises i skolerne, kvinderne skal have lov til at føde hjemme osv., osv. Det lyder besnærende, men det er top og tidssur. De offentlige ydelser, som vi selv har betalt over skatten, blir forringet. Og vi får ikke noget andet i stedet. Kun hvis vi kan betale for det. Regeringens moderniseringspolitik vil medføre, at offentlige institutioner blir udvalgt økonomisk, så man blir tvunget til at vælge private løsninger: bussen haver, skoler, hospitaler, alt kan privatiseres. "Sig mig hvor du går i børnehaven, og jeg skal sige dig, hvem du skal få og mere til." -

Svaret på den splittelsespolitik, der føres, er at stå sammen om den gamle sandhed, at vores liv ikke er en privat sag. Som kvinder og som lønarbejdere har vi brug for hinanden. Vi har brug for vores organisationer. Vi har brug for kollektive løsninger på vores fælles problemer. Vi skal slås for en fagbevægelse, der tager kvinders arbejdsløshed og forældres problemer alvorligt.

Foto: 2. maj

kvindekrav til overenskomsten

KORTERE DAGLIG ARBEJDSSTID

- 35 timer med fuld løn og personalekompensation
- gradvis afskaffelse af deltidsarbejdet

AFSKAFFELSE AF KARENSDAGEN

BETALT FRIHED TIL UDDANNELSE

FJERNELSE AF DAGPENGEFORLIGET

- dyrtids- og takstregulering af understøttelsen
- fuld supplerende understøttelse

FULD LØN UNDER BARSELSORLOV

RET TIL AT BLIVE HJEMME VED BØRNS SYG-

DOM - MED FULD LØN

BEDRE OG GRATIS DAGINSTITUTIONER TIL

ALLE

FORTRINSRET FOR KVINDER TIL UDDANNEL-

SE OG ARBEJDE

Hvad fik *du* ud af overenskomsten i 85???

Hvilke krav er vigtigst inden for dit fag?

Bliv aktiv i ligestillingsarbejdet i din fagforening - opret

ligestillingsudvalg, så kvindekrav bliver rejst og bliver

taget alvorligt!

Folkeskolen en arbejdsplads

Lærerne udsættes for et hårdere og hårdere arbejdspress, og ansættelsesforholdene bliver dårligere for stadig flere.

Arbejdsledheden or stigende blandt lærere, og her er kvinderne de mest udsatte.

En tjenestemandstillingsordning er i dag uopnåelig. Arbejdspresset bliver stadig større, og mange kvinder med børn tvinges på nedsat tid.

Vi har talt med Tine, som er tjenestemand i en af omegnskommunerne sydvest for København og mor til en datter på 3 år - samt Hanne, der for tiden er ansat i et vikariat i en anden kommune.

Hvad mener du er det vigtigste krav at kæmpe for ved denne overenskomst?

Tine: Det er klart, at det, der først faldt i øjnene, er kravet om nedsat arbejdstid. Jeg synes, det er vigtigt at holde fast på, at vi skal ned på en 33-timers arbejdsuge - selvfølgelig med fuld lønkompenstation. Det vil give flere arbejdspladser og samtidig give mere tid til en selv og sine børn.

Det med bedre løn er selvfølgelig også vigtigt - men for mig har det været vanskeligt at være båret og vider alle de funktioner, der nu kræves, og så samtidig klare hjemmefronten. Og det på trods af, at vi har været 2 om det.

Et andet krav, som er vigtigt, er løn i hele barselsperioden. Det bliver spændende at se, hvor mange der overhovedet har råd til den fulde barselsbetalt, som det er nu. Man kan i hvert tilfælde godt forestille sig, at det bliver kvinderne som kommer til at tage den - i og med det generelt er kvinderne, som har det lavest lønnede arbejde.

Nedsat arbejdstid

Da har selv valgt at gå på nedsat tid og dermed gå væsentligt ned i løn. Hvad er grunden til du har valgt det? Står det ikke i mod-

standning til, at du mener, det er vigtigt at kæmpe for 33 timers aften?

Tine: Når man får et barn, stiller der sig så mange nye arbejdsopgaver - man skal stå op om natten, aflevere barnet i daginstitution osv. - så for mig har det været nødvendigt at søge om nedsat tid. Hvis jeg havde haft bolig, vuggestue og arbejde i nærheden af hinanden, havde jeg nok heller ikke været tvunget til det.

Det har selvfølgelig belastet vores økonomi, men det har også gjort, at jeg kan være mere til stede i skolen, samtidig med jeg kan være rimelig velplejet, når jeg er sammen med mit barn, og at jeg har mulighed for at engagere mig i ting uden for hjemmet. Løse, fagligt arbejde.

Kravet om 16 timers uge er stadig det vigtigste, fordi min lønning er ikke økonomisk mulig for alle, f.eks. inden for en enslig med-

mod køreudgiften. Det må jo siges at være en af de største forringelser, vi har haft de sidste år.

Det er meget godt, at man har fri på barnets første sygedag, men da barnet sjældent er syge en dag, er det ikke nok.

Jeg har hørt, at der nogle steder i landet er lavet ligningsudvalg under lærerforeningen. Jeg synes, det lyder spændende at forsøge at diskutere de kvindelige læreres særlige forhold og problemer - for det kunne være, at man kunne få nogle gode ideer f.eks. til hvordan man kan etablere børrepasning i fritidstid, så flere kunne deltage.

Når man ser på lærernes arbejdsvilkår, så ser man jo også, at de er utroligt forskellige. Det er meget ofte de kvindelige lærere, der har de små klasser, og det er utroligt krævenende, det er en fysisk belastning, som typisk er den samme ekstra behæftet kvinderne har i hjemmet. Det er som regel også kvinderne, der har klassearbejde, med hvad det indebærer af ekstra ansvar.

Hanne: Hvordan har din situation været, efter du blev færdig som lærer?

Hanne: Jeg blev færdig

som lærer i januar 1983 og havde nok en forventning om, at der på et tidspunkt ville dukke et eller andet job op. Jeg nød faktisk de første par måneder som lærer.

Men som tiden gik, blev jeg mere og mere frustreret over at være arbejdsløs. Jo længere tid der gik, jo mere bange blev jeg for at blive devalueret. Jeg blev bange for at blive overhalet af de nyuddannede lærere, da jeg stadig var arbejdsløs efter 1 1/2 år.

Efter 7 mdr. fik jeg et helsevikariat. Somme fik jobbet og et eller nu igang med mit 3. vikariat på den 3. skole i den 3. kommune.

Mændene

klarer sig bedre.

Har du indtryk af, hvordan arbejdsløsheden fordeler sig mellem mænd og kvinder?

Hanne: Jeg er medlem af Danmarks Lærerforening, og her fik vi for ca. et år siden oprettet en afdeling for arbejdsløse og vikarer.

Ved en undersøgelse af de arbejdsløses situation i København har vi fundet ud af, at 4% af de arbejdsløse er kvinder. Været er det gælder ud over de kvinder, der er uddannet i 83 eller senere.

Hvis jeg ser på mine klassekammerater fra seminar, er det tydeligt, at mændene har klaret sig langt bedre end kvinderne. Af en klasse på 11 kvinder og 11 mænd er der 7 kvinder uden fast job, mens der kun er 1 mand.

Hvordan ser du på dine fremtidsmuligheder?

Hanne: Det er dystre perspektiver. Vi er blevet opdraget til at skulle klare os selv økonomisk. Så det er svært at forestille sig, at man måske aldrig får fast arbejde. Samtidig er der mange af os, der har haft drømmen om at få et barn efter endt uddannelse, men økonomisk er der ikke store muligheder for det.

Og tanken om at blive hjemmegløende gør virker meget afskrækkende på de fleste af os. Det er også svært at skabe sig en rimelig tilværelse som arbejds-

løs, idet man bliver kastet ud som vikarvikar. Der har været eksperimentier på at lære sig blevet sendt ud og vikarier på 3 skole på samme dag. Det er utvænneskeligt. Når man kommer ud på skolens, oplever man, at de øvrige lærere ikke har overskud til at tage sig orientering af de løse vikarer, der måske kun er på skolen en dag.

Fleri i arbejde

Hvad mener du, er det vigtigt at kæmpe for ved denne overenskomst?

Hanne: Jeg mener, at hovedkravet er 33 timers løn. Det er jo helt grotesk, at stadig flere lærere føler sig stressede over de voksende arbejdsbyrder i folkeskolen, mens andre føler sig pressede af at være arbejdsløse. Endnu mere grotesk bliver det, når man ved, at det faktisk ikke ville være ret meget dyrere at ansætte flere lærere i folkeskolen. Flere lærere vil også give mere tid til den enkelte elev og mere tid til forældreansvar.

Hvad mener du ellers, at Danmarks Lærerforening kunne gøre for de lærere ansatte?

Hanne: I første omgang kunne man arbejde på at få en fast ordning, der sikrer, at i vikariatet bliver delt mellem alle lærere, således at ingen udsætter de løse vikarimer. På længere sigt mener jeg selvfølgelig, at alle lærere burde være ansat under ens vilkår, men her og nu må Danmarks Lærerforening arbejde på en overenskomst, som sikrer, at alle lærere har samme ansættelsesforhold.

Arbejdsløse kvinder straffes økonomisk

160.000 kvinder er arbejdsløse, og alle prognoser peger på, at kvindearbejdsløsheden vokser kraftigt i de kommende år - kvindernes andel af de arbejdsløse er allerede over 50% (omregnet til fuldtidsledige!). Samtidig er antallet af langtidsarbejdsløse kvinder kraftigt stigende.

Regeringens svar på denne uhyggelige udvikling er at ramme kvinderne endnu engang - ramme dem økonomisk ved nedsættelse af understøttelsen til under et eksistensminimum og dermed gøre dem afhængige af bistandshjælp.

Lovgivningen betyder, at hvis du har været arbejdsløs ca. 5 år, nedsættes din understøttelse til 70% af dvs. ca. 13.000 kr. pr. år - for deltidsløse kvinder er beløbet 50%. Efter endnu et års arbejdsløshed nedsættes understøttelsen til 55% (ca. 9.700 kr. pr. år - for deltidsløse kvinder 40% af det).

I lovforslaget regner man med offentlige netto-besparelser på 65 mill. i 1985, 380 mill. i 1986 og 1.160 mill. i 1987.

Kan uddannelse løse arbejdsløshedsproblemet?

Med den kraftigt stigende arbejdsløshed vi har haft siden 70'erne og med den accelererede kvindearbejdsløshed de seneste år, er der ingen tvivl, der peger i retning af, at omskoling / uddannelse alene kan skaffe arbejdsløsheden. De offentlige midler, som er en fast ingrediens i regeringens politik, betyder nedlæggelser af arbejdsplasser - i stort antal kvindearbejdsplasser.

Indførelsen af ny teknologisk viden for at rationalisere og effektivisere produktionen og betyde derfor også færre arbejdsplasser - kvinderne indenfor HK og Kvindeligt Arbejderforbund har allerede mærket en markant stigning i arbejdsløsheden.

Arbejdsløsheden er ikke et 'peradoles' problem og kan ikke afskaffes ved at omprioritere arbejdskraften. Der skal helt andre ting til: vigtigst en nedsettelse af arbejdstiden og betalt frihed til uddannelse - i sidste ende bliver det et opgør med den kønbestemte arbejdsdeling og den kapitalistiske produktionsmåde.

Lov om ændring af arbejdstilbud betyder, at man som arbejdsløs har ret til uddannelse af 1½ års varighed efter første

jobtilbud er afslået. Det princip, at man kan uddanne sig, samtidig med man modtager dagpenge, har vi i NS altid slået til lyd for. Det havde været en ret altså selv for mændene arbejdsløshed.

Problemet med uddannelsesstilluddet i regeringens lov er dels, at det ligger så sent i arbejdsløshedsforløbet, og dels at det ikke eksisterer i forhold til den sammensætning i forhold til uddannelsesbegrunderne af langtidsarbejdsløse har.

Ca. 20.000 vil i 1985 blive berørt af den nye ordning om uddannelsesstilluddet til langtidsledige. Kvinderne udgør omkring 70% af disse. SID's opgørelse viser, at mere end 75% af gengangerne hører til den ufaglærte gruppe. I Kvindeligt Arbejderforbund bliver 5.000 kvinder berørt af ændringen af arbejdstilbudet alene i 85, og for de ufaglærte kvinder i RAD gælder det generelt, at 75% kun har 1 års skolegang bag sig.

Dagpengeforliget er utilsløret klassepolitik

Ufaglærte langtidsledige (som er den største gruppe) skal altså på 1½ år skal suppleres deres alene skoleuddannelse og dels nå at gennemføre en kompetencegivende uddannelse for at undgå at ryge ned på først 70% derefter 55% af max. understøttelse. Det er umuligt! Det er lidt mere sandsynligt, at fagligt uddannede eller arbejdsløse med en videregående uddannelse i løbet af 18 måneders uddannelse kan nå at gennemføre en kompetencegivende efteruddannelse, der bringer dem op på dimittendstatus (79% af max. støn) med mulighed for at starte forfra på en arbejdsløshedsperiode på op til ca. 5 år.

Den sociale betingede uddannelsesfordel, og den forskel der er generelt mellem kvinders og mænds uddannelsesbegrunder, forstærkes altså betydeligt - samtidig med at kvindens uddannelsesbegrunder giver færre chancer for at undgå 'ulønnet'.

Det er ingen hemmelighed, at uddannelsesstilluddet blot er en 'forordende' del af en lov, der først og fremmest er lavet for at spare offentlige udgifter - altså 'fra' de arbejdsløse og 'til' fri forvaltning af en borgerskab regering.

Et angreb på fagbevægelsens fundament

Tusindvis af arbejdsløse vil få så ringe vilkår, at de vil være tvunget til at overbyde gældende overenskomster for at overleve. Desuden vil fagbevægelse blive nedbrudt gennem skærpsen af ledighedsbegrebet. De langtidsledige har ikke længere krav på et 'passende' arbejde i forhold til deres uddannelse / faglige baggrund, men kan anvise alt arbejde de fysisk kan bestrive, såkaldt 'rimeligt' arbejde.

Langtidsarbejdsløse vil blive kastet rundt mellem forskellige A-kasser, og med stigningen af medlemskontingentet som følge af flere arbejdsløse, kan man frygte en øget spaltelse mellem fagforeningerne, og mellem de arbejdende og arbejdsløse. Langtidsarbejdsløse kan blive tvunget af økonomien til at spare fagforeningskontingentet.

Det må ikke lykkes at gennemføre dagpengeforliget i praksis - ikke mindst kvinderne må vise vilje og styrke til at bekæmpe det sociale forlig, der er med til at fæstne kvindernes tilknytning til arbejdsmarkedet.

Konkurrencedygt

Under slagord som "at nu skal forældrene igen til at bestemme over deres børns liv", har regeringen fået gennemført en nedskæringspolitik på daginstitutionsområdet, der betyder, at forældre skal betale mere for en dårligere daginstitution.

Det er regeringens politik, at en del offentlige aktiviteter skal overlades til det private initiativ, og at den offentlige sektor i højere grad skal fungere efter de

same driftøkonomiske principper, som gælder i den private sektor. Børnepassningsområdet er et af de steder, hvor denne politik kan få sine værste konsekvenser. Fremover skal de offentlige daginstitutioner kun være et ud af en række tilbud, hvor de øvrige kan være forskellige private passningsordninger eller tænkt til brug på hjemmet. Og de offentlige institutioners priser skal være så høje, at de ikke konkurrerer de private.

Nedskæringer

Det er i de senere år gennemført kraftige nedskæringer på daginstitutionsområdet. Hvordan nedskæringerne er blevet gennemført, varierer fra kommune til kommune. I nogle kommuner, som f.eks. Ålborg, har man nedlagt hele institutioner. Andre steder - f.eks. i Valensbæk og Grønt - har man skåret en i stilling væk på enkelte institutioner.

Andre kommuner har valgt at lave mere indtægt (dvs. 2-3 børn mere i børnegruppen uden flere voksne, eller mere plads til børnene). Dette er f.eks. sket i Roskilde. Nogle kommuner, bl.a. København og Roskilde, har skåret støttoplægg og ordningen ned. Andre steder er det vikar-, køn- og madbudget, der er skåret ned.

Væk med dagpengeforliget

ig børnepasning

Kort sagt: forældre skal betale mere for en delvis daginstitution.

Decentralisering af nedskæringerne
Decentralisering, brugerstyring og selvforvaltning er nogle af kodeordene i regeringens moderniseringsprogram.

Ved en ny foresøgnparagraf i bustadsløven (§ 188B) vil man f.eks. i Viborg forsøge at give den enkelte institution mulighed for selvforvaltning ved, at kommunen yder et bestemt bloktilskud til den enkelte institution, hvor forældrene får ydet frie rammer til at forvalte dette tilskud. Den eneste begrænsning består i, at

forældrene selv skal betale den fulde udgift ved en eventuel standardforhøjeelse. Omvendt kan forældre beslutte at nedlægge pædagogerstillinger og i stedet udfylde dem med frivillig forældrearbejds-kraft - og så skal familien selv have hele den økonomiske gevinst.

Men denne selvforvaltning er i realiteten et illusionsnummer, da den reelle beslutning om fransættelse af serviceniveauet ligger i kommunen, som fastsætter størrelsen af bloktilskuddet. Men til gengæld gives forældrene medansvarlige for, hvordan eventuelt nye nedskæringer skal gennemføres.

De offentlige daginstitutioner skal bevares og forbedres
Kun de mest velkørende børnefamilier har råd til ordninger, som bare med supplerende overbevisning kan kaldes et godt alternativ til de offentlige daginstitutioner. For mange kvinder har de offentlige daginstitutioner været forudsætningen for, at de kunne gå på arbejde og være trygge ved, hvordan deres børn blev passet dagen igennem. Og det er i dag et af de vigtigste kvindeskrædderkræv, at de offentlige daginstitutioner bevares som støder, hvor børn kan trives og udvikle sig.

Privatisering af de offentligt ansattes løn- og arbejdsforhold

3/4 af de offentligt ansatte er kvinder.

Med regeringens moderniseringsplan for den offentlige sektor er der lagt op til ændringer i de offentligt ansattes løn- og arbejdsforhold, som vil betyde forringelser ikke mindst for kvinderne.

Moderniseringsprogrammets indhold
Der skal ryddes op i de ineffektive og støvede offentlige kontorer. Midlerne, der skal i brug, er: decentralisering af omvaret, forbedring af det offentlige service overfor borgere og virksomheder, øget anvendelse af den nye teknologi samt ansættelse af enny dynamiske cheftyper, som rydder op i det private, som vedhænger en forretning skal køres effektivt.

Det var regeringens budskab, da man i november 83 fremlagde moderniseringsprogrammet i Folketinget. Decentralisering og bedre service har jo en positiv klang i de fleste ører, men det er ikke kommet så klart frem, at der i moderniseringsprogrammet samtidig også lægges op til en "modernisering" af de offentligt ansattes løn- og arbejdsforhold.

Finansministeriets overenskomstforberedelser

Allerede i begyndelsen af 84 opfordrede man fra finansministeriet alle ministere og styrelser til at komme med forslag til ændringer i specielle løn- og ansættelsesvilkår. I den udsendte skrivelse blev det understreget, at der med udgangspunkt i regeringens moderniseringsprogram blev forventet:

- forslag som er nødvendige eller agnede til at lade ændringer i personalegruppen sammensætning eller i de enkelte faggruppers arbejdsordre,
- forslag der er egnet til at gennemføre en øget lønfordeling, herunder forslag til anvendelse af produktionsfremmende lønsystemer, og forslag til afkortning af lange anciennitetsbaserede lønforløb,

med henblik på indførelse af en mere funktions- og kvalifikationsbaseret lønfordeling. Kort sagt: finansministeriet det klart, at der skal arbejdes for at få en fleksibel medarbejderstab med en individuel aflønningsform.

Sammid med, at man ønsker at gøre øget brug af færdigvare, beslutter man, at den samlede løn for de statsansatte ikke må stige - så der er andre, der skal betale, for at nogle få kan få mere.

Socialdemokratiet og fagbevægelsen
Men hvad har fagbevægelsen og Socialdemokratiet gjort for at hindre gennemførelsen af en så uheldig og splittende arbejdsforholdspolitik?

Desværre ikke ret meget, uden at FTF i november 84 afholdt en stor konference om emnet. En konference hvorefter man tog afstand fra dele af moderniseringsprogrammet bl.a. en øget anvendelse af personlige tillæg. Og socialdemokratiet har faktisk i Folketinget, f.eks. ved at stemme for budgetforment idet der, der giver mulighed for at jonglere rundt med kontingente, f.eks. at bruge en del af lønsammen til indkøb af ny teknologi, været med til at sikre moderniseringsprogrammets lovmæssige grundlag.

- Lokale initiativer**
Men lokalt er der mennesker, der arbejder for at modvirke de værste følger af moderniseringsprogrammet. Nogle af de krav, der rejses af de faglige organisationer lokalt, er:
 - at der ikke sker afskaffelse,
 - at der ikke indføres individuel løndeling,

- at der ikke sker ansættelse af mellemledere,
- at der iværksættes efteruddannelse af alle - og ikke kun af cheferne.

Moderniseringsprogrammet øger vigtigheden af det lokale faglige arbejde, der skal arbejdes lokalt for at undgå splittelse mellem faggrupperne, f.eks. om hvem der skal varetage de arbejdsfunktioner, der opstår, når den nye teknologi tages i anvendelse. Og aktivitet, som f.eks. på Københavns Universitet, fik en bred aktivitet skrevet privatiseringen af regeringen, og i Statsstatistik for Livsforbrug blev forslag om præstationstilæg taget af bordet efter en kort strejke.

Farvel ligeløn

Der er grund til at tro, at den største modvilje mod moderniseringsplanen findes hos kvinder. Alle statistikker fra områder, hvor lønnen er individuel, viser meget store lønsforskelle mellem mænd og kvinder. Den ligeløn, man delvis har opnået indenfor staten, er med moderniseringsprogrammet ifare for at forsvinde igen. Men kvinderne er også de mest frygtstuede. De har til kortere anciennitet, og blandt akademikerne sidder mange kvinder i vikarstillinger. Inden for bl.a. HR-området og hospitalerne sidder mange kvinder i vikarstillinger. Inden for bl.a. HR-området og hospitalerne sidder mange kvinder i vikarstillinger.

Men kvinder har også et vist, at de prioriterer arbejdsforhold og samarbejde fremfor indbyrdes konkurrence. Og hvilken kvinde vil ikke foretrække at have et stykke meningsfyldt arbejde frem for at deltage i et kandidatkursus?

35-timers arbejdsuge er også et kvindekraft

Ny teknologi - nyt kvindeproblem

Ny teknologi skaber nye jobs. Det siger arbejdsgiverne, regeringen og formanden for de faglærte metalarbejdere. Ny teknologi øger arbejdsløsheden kolossalt. Det ved de ufaglærte. Specielt kvinderne. HK'erne ved det også.

Schlüter, Georg Paulsen og Hanssen. Hanssen taler om det faglærte arbejdsindsen for jern & metal, om reparations- og vedligeholdelsesarbejde i forbindelse med computerstyret produktion, om høj-kvalificeret programmeringsarbejde. Kæst sagt: de taler om den del af arbejdsområdet, der er totalt domineret af mænd.

De tre herrens tro på den teknologiske fremtid kom-

mer ikke til at holde skal. Specielt ikke for kvindernes vedkommende. Teknologien blir indført på et stærkt kassøpelt arbejdsmarked. Mange af kvindene, der er ansat på kontor- og butiksområdet og som ufaglærte industriarbejdere, har allerede mærket følgerne af indførelse af ny teknologi. Kvindernes arbejdspladser er truet; kontorarbejdet blir industrialiseret, indust-

arbejdet blir automatiseret.

Kontoret uden sekretærer?

Den moderne direktørs kontor er kontoret uden sekretærer. Hvor høve sagsbehandling har sin egen personlige computer, der kan afløse sekretæren. Herbjørnne er denne udvikling stadig kun tænke spind. Sekretærerne og skrivestuerne er der end-

nu. Men arbejdsopgaverne skifter karakter. Hvor kontorarbejdet før havde brug for overblik over kontorets arbejdsopgaver for at kunne udføre sit arbejde, lægges flere og flere oplysninger nu ind i datamaskinerne. Datamaskinens tempo blir styrende, kontrolen med de enkelte skærmen. Sekretærarbejdet reduceres til maskinbetjening, tempoet akkurat i vejret.

Som kontorarbejdsløst man ser ud i dag, blir det kvinderne, der kommer til at sende informationer, mens mændene i de overordnede jobs analyserer og

behandler informationerne.

Ufaglærte kvinder berationaliseres

Medlemmerne af KAD er den gruppe, der hurtigst vil mærke, at ny teknologi indføres for at spare arbejdskraft. Computerstyret produktion og industrirobotter er allerede indført på mange fabriker. Det er det ufaglærte arbejde, der i første omgang overdrives. Det hårde, sumpvæddede arbejde ved maskinledningen er allerede totalt styret af maskinens rytme. Skridtet til fuldautomatisering er ikke så stort.

Den nye teknologi truer beskæftigelsen, men også arbejdsmiljøet. Færre ansatte giver isolation og mindre social kontakt, og arbejdet ved meget flittende maskiner lægger en enorm koncentration, der er fysisk og psykisk belastende.

Ny teknologi i industrien rummer naturligvis også mændene. Det faglærte arbejde, som næsten udelukkende udføres af mænd, kræver læretid og læretid håndværksmæssige kvalifikationer. Derfor er der også allerede opstået problemer på arbejdspladserne om, hvem der skal betjene den nye teknologiske faglærte eller ufaglærte, mænd eller kvinder?

Den nye teknologiske faglærte eller ufaglærte, mænd eller kvinder?

Uddannelse for kvinder

Med de rationaliseringsmuligheder, der ligger i ny teknologi, er det stærkt kørt, at kvinders plads på arbejdsmarkedet er alvorligt truet. Der blir kamp om det arbejde, der blir tilbage, og de få nye jobs, der kommer. I den kamp står kvinder svagest - på grund af manglende uddannelse, og på grund af den slæve arbejdsdeling mellem kvinder og mænd i hjemmet.

Derfor er det helt afgørende, at kvinder kæmper for ret til uddannelse i arbejdstiden. Uddannelse i forbindelse med indførelse af ny teknologi skal tilrettelægges, så den svarer til kvinders behov. Det vil blandt andet sige, at der skal være mulighed for, at kvinder uddanner sig på kvindeshold sammen med andre kvinder. Og der skal være mange flere kvindelige instruktører og lærere. Teknologiuddannelsen skal være bred, så den ikke størvinder de ansatte til én arbejdsplads, og den skal være så god, at de an-

satte blir i stand til at bruge teknologitaktikene. Arbejdsløse skal sikres mulighed for at deltage i de samme kurser som arbejdsende.

Samarbejde på tværs af fag

Uddannelse er et meget vigtigt kvindeliv. Men nok så meget uddannelsesaktiviteter ikke arbejdsledelsen. Ny teknologi ændrer faggrænserne, og jo mere spaltede, der er mellem faggrupperne, jo lettere er det for arbejdsgiverne at gennemføre fyringer.

Derfor er den vigtigste opgave i kampen mod konsekvenserne af ny teknologi at samle faggrupperne om fælles krav. Vi skal fastholde kravet om nedsat arbejdstid med fuld løn, og vi skal sige nej til fleksibel arbejdstid og distancerarbejde.

Vi ved, at forhandlingspartierne sælger ud af kravene. Og vi ved, at specielt de krav, der er særligt vigtige for kvinder, ryger som nogen af de første. Derfor skal kvinder gå sammen på tværs af faggrupper og finde frem til de krav, der forhindrer, at vi blir fyrst eller får vores arbejdsbetingelser forringet.

uddannelse

10 års arbejde med søsnep og 10 års arbejde på hospital gav en nobelid ryg.
4 års arbejde i porcelænindustri og 6 års arbejde i jern og metal.
gav garfverge kvinde.
3 periode som langtidstidlig kvinde og over 40 gav insulins og viden og vrede?
Nu vil en borgerlig regering give mig
UDDANNELSE!
Til hvad?
Ikke til arbejde.
Såse til retten til underholdelse.
Ikke en gang til.
bestandshjælp.
Jeg kan jo lære.
Der 40 års arbejde for både at farmore og familie og oplyste et skidit "velforstandhed" - gå hjem og blive forargt!

Men
10 års erfaring fra ulige arbejdspladser betyder også
10 års erfaring og
UDDANNELSE!
i klassekamp!
Den kan man ikke leve af - kan leve FOR!

Beate Østerg Madsen medlem af ARBEJDETSGRUPPE af skrivende arbejdere

Kvinderne kan da bare se at komme igang!

"Hvad i alverden har en specielt kvindespøttit at gøre i fagbevægelsen? Kvotader og mænd skal da bare på lige fod have ordentlige løn- og arbejdsvilkår. Det er da også det, fagbevægelsen kæmper for - og det er da helt naturligt at rode noget med kan sad i det.

Det er vigtigt, at der er et problem omkring fagbevægelsen, som aldrig er blevet ordentligt løst, men det er alle da opmærksomme på, der arbejder på det.

Op det spørgsmål behøver jo i virkeligheden ikke bare at handle om kvotering - man havde også taget fat på forskellene mellem uafgjort og faglært, mellem manuelt og intellektuelt arbejde eller noget andet.

I fagbevægelsen skal vi være åbne overfor nye tanker, men at vi specielt skal se på kvindens vilkår, fordi de er kvinder, er da noget nyt.

Vor alle mennesker, det er vores udgangspunkt."

Man har et udgangspunkt

Det ovenstående er et eksempel på, hvad jeg gennem mange års kvindearbejde indenfor fagbevægelsen er blevet mødt med. Og i forhold til normen er det tale om en høj kvalificeret modargumentation.

Men argumentationen postulerer noget om fagbevægelsen, som desværre er helt forkert.

Og her ligger en meget stor del af kampen omkring kvinders ringe vilkår og indflydelse i dansk fagbevægelse: at fagbevægelsen skulle tage udgangspunkt i, at vi er mennesker.

Gid det bare var så vidt. Nej, fagbevægelsen er startet for at værstgøre medlemmernes løn og arbejdsvilkår, og det gør den den dag i dag (mere eller mindre skidt).

Det vil sige, at den tager udgangspunkt i arbejdet, i at vi skal slippe lettere og sikrere om vort det, til overs for betaling.

Den tager ikke udgangspunkt i dem, der arbejder, og som ud over at blive mere eller mindre nødsiddi i selve arbejdsituationen, får mere eller mindre for den, også skal klare et liv ved siden af.

Til vi vælger et andet

Man kan sige, at essensen af vores kvindespøttit er arbejde i fagbevægelsen er, at få den til at tage ud-

gangspunkt i, at "vi er alle mennesker" - og ikke kapitalisternes arbejdskraft.

Fagbevægelsen skal bringes til at værstgøre arbejderklassens løn, og så de arbejdendes familier, de pensionerendes og de arbejdsløses samlede interesser overfor dem, der - for egen vindings skyld og for de penge, vi har skrevet sammen i vores ansigts svend - har kunnet investere i fabrikkerne og kontormaskinerne.

Dobbelt arbejde - dobbelt krav

Selvfolgelig. Det er klar logik, for tingene hænger jo sammen.

Nej. Desværre ikke for alle. Og det skyldes bl.a., at undertrykkelsen i vort samfund rammer kvinderne på en særlig måde: Kvinderne har i lange tider været dem, der muliggjorde, at mændene kunne komme ud og pulde for arbejdsiverne. De har ikke i særligt stort omfang selv fungeret som lønnet arbejdskraft - og fagbevægelsen har jo værstgøret den aflønnede arbejdskrafts interesser.

Situationen har nu i mange år set anderledes ud: Kvinderne har været på arbejdsmarkedet - samtidig med at ugerne skulle passes og opdraget, der skulle bygges om manden (og om chefen i arbejdstiden), maden skulle på bordet, det feministiske udtryk af yndt og ubehjælpelighed skulle holdes ved lige, og tøj skulle vaskes. Kort sagt, dobbeltarbejdet er blevet vidt udbredt.

I praksis betyder alt på, at fagbevægelsen ikke har opdaget denne ændring. Den værstgør stadig de (p)S timers arbejde og ansættelse oppe på arbejdet, så vil den fortsætte med at udvikle sig i forsikringsrelskabetsretningen og dermed miste sin styrke mere og mere, styrke forstået som magt baseret på medlemmernes aktive opbakning.

Det bringer os til den helt logiske, men for fagbevægelsens top helt ukendte konklusion, at den indfaldsvinkel, bl.a. vi der er kvindespøttit aktive i fagbevægelsen, lægger til arbejdet, er den, der skal til, hvis fagbevægelsen næret skal genvinde og udbygge sin styrke, en styrke baseret på medlemmernes aktivitet.

Men det er ligeså vigtigt, at hvis fagbevægelsen ikke begynder at tage udgangspunkt i, at vi er hele mennesker med et liv uden for arbejdet, så vil den fortsætte med at udvikle sig i forsikringsrelskabetsretningen og dermed miste sin styrke mere og mere, styrke forstået som magt baseret på medlemmernes aktive opbakning.

Men det er ligeså vigtigt, at hvis fagbevægelsen ikke begynder at tage udgangspunkt i, at vi er hele mennesker med et liv uden for arbejdet, så vil den fortsætte med at udvikle sig i forsikringsrelskabetsretningen og dermed miste sin styrke mere og mere, styrke forstået som magt baseret på medlemmernes aktive opbakning.

Men det er ligeså vigtigt, at hvis fagbevægelsen ikke begynder at tage udgangspunkt i, at vi er hele mennesker med et liv uden for arbejdet, så vil den fortsætte med at udvikle sig i forsikringsrelskabetsretningen og dermed miste sin styrke mere og mere, styrke forstået som magt baseret på medlemmernes aktive opbakning.

Men det er ligeså vigtigt, at hvis fagbevægelsen ikke begynder at tage udgangspunkt i, at vi er hele mennesker med et liv uden for arbejdet, så vil den fortsætte med at udvikle sig i forsikringsrelskabetsretningen og dermed miste sin styrke mere og mere, styrke forstået som magt baseret på medlemmernes aktive opbakning.

Men det er ligeså vigtigt, at hvis fagbevægelsen ikke begynder at tage udgangspunkt i, at vi er hele mennesker med et liv uden for arbejdet, så vil den fortsætte med at udvikle sig i forsikringsrelskabetsretningen og dermed miste sin styrke mere og mere, styrke forstået som magt baseret på medlemmernes aktive opbakning.

Men det er ligeså vigtigt, at hvis fagbevægelsen ikke begynder at tage udgangspunkt i, at vi er hele mennesker med et liv uden for arbejdet, så vil den fortsætte med at udvikle sig i forsikringsrelskabetsretningen og dermed miste sin styrke mere og mere, styrke forstået som magt baseret på medlemmernes aktive opbakning.

Men det er ligeså vigtigt, at hvis fagbevægelsen ikke begynder at tage udgangspunkt i, at vi er hele mennesker med et liv uden for arbejdet, så vil den fortsætte med at udvikle sig i forsikringsrelskabetsretningen og dermed miste sin styrke mere og mere, styrke forstået som magt baseret på medlemmernes aktive opbakning.

Men det er ligeså vigtigt, at hvis fagbevægelsen ikke begynder at tage udgangspunkt i, at vi er hele mennesker med et liv uden for arbejdet, så vil den fortsætte med at udvikle sig i forsikringsrelskabetsretningen og dermed miste sin styrke mere og mere, styrke forstået som magt baseret på medlemmernes aktive opbakning.

Men det er ligeså vigtigt, at hvis fagbevægelsen ikke begynder at tage udgangspunkt i, at vi er hele mennesker med et liv uden for arbejdet, så vil den fortsætte med at udvikle sig i forsikringsrelskabetsretningen og dermed miste sin styrke mere og mere, styrke forstået som magt baseret på medlemmernes aktive opbakning.

En kæmpende fagbevægelse

Medlemmerne er nemlig ikke - heller ikke mændene - blot arbejdsdyr. Vi er mennesker, som vil have vores arbejde og øvrige liv til at hænge sammen; til at fungere og til at fungere godt.

Med det dobbeltarbejde, kvindernes i fagbevægelsen skal klare, er det helt forståeligt, at der skal noget ekstra til, for at vi kan blive aktive.

Men det, der især gør det forståeligt for mig, er den nedladende holdning, overbærenhed, bødvenhed og udenomsoskik helt ude på planet: "Hvor ser du sød ud, når du bliver vred!", vilbliver mødt med.

Og som behøver ikke være revolutionær, nød et andet "grimi" for at komme ud for denne holdning, man kan såmænd være ganske almindelig socialdemokrat - hvis man tænker en brøkdel af de her gangvise tanker, er man afvigende, og sjældent har jeg mødt et sted, hvor afvigende eller blot nye tanker har haft så svært ved at trænge igennem, som i dansk fagbevægelse.

Fantasi - og medlemmerne til magten

Men kvindearbejde har ikke kun mørke sider og sorte udsigter.

De få steder, hvor vi forsøger os med alternative ideer og aktiviteter, møder vi faktisk også opbakning - ikke fra ledelsen, men fra medlemmerne. Især omkring restop kvinderelevante aktiviteter (støtte til Grovinds Dansev, baropstilling i forbindelse med faglige aktiviteter o.l.) har der igennem årene været skabt nye, diskussion og tilslutning.

Så dansk fagbevægelse er endnu ikke tabt helt for kvindeskampen eller for kampen for et menneskeligt samfund.

Blot må vi erkende, at en del kvinder små revolutioner er - men rigtigt mange flere kunne ville kunne give stormflod.

Derfor, mød op til næste fagforeningsmøde, og uanset hvad det handler om, vækst om der dårligt nok bliver åbnet op for spørgsmål eller debat, så kom med jeres krav til ændringer af jeres arbejdsituation, så den passer bedre til den hverdag, I kunne tænke jer tog til endelig fantasi (i ordentligt spilrum), stil krav til fagforeningen om mere vedkommende møder, organiseret, så I også kan komme til orde, om møder, hvor I enten kan have berøring med betryggende vilkår, eller hvor I i det mindste økonomisk hjælp til angiveligt til påvisning af dem.

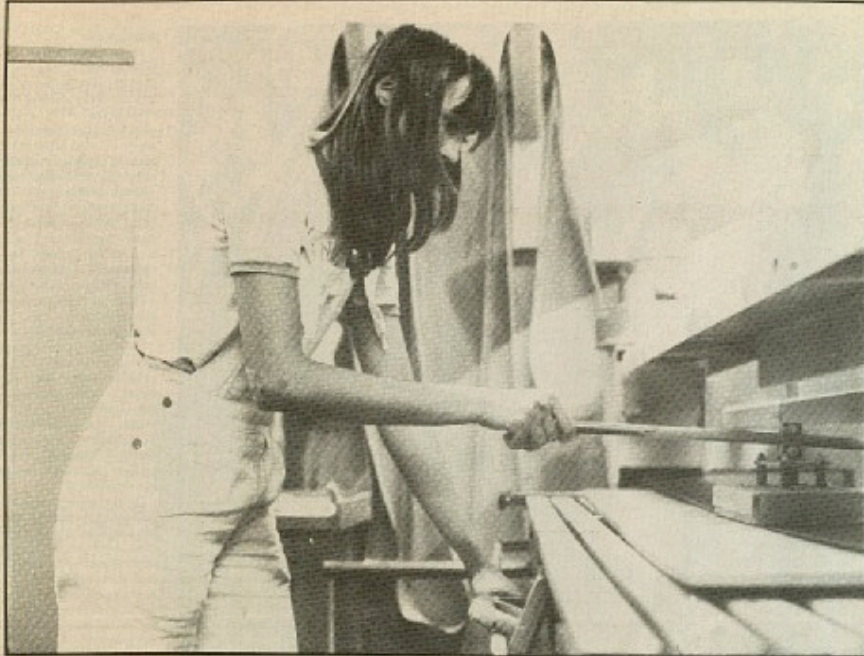
Hat, jeg sammen med nogle kolleger, eller hvis ingen på jeres arbejdsplads deltagende, så find nogle fra en anden, I kan støtte jer til.

Jeg kan næsten garantere, at hvis I ikke får startet en debat på selve mødet, så vil der være en eller anden, der efter mødet kontakter jer, er delvist enig, er blevet provokeret eller vil blive mere. Og måske kan I på frimødet med en kim til en gruppe, som godt kunne tænke sig en fagforening, som så anderledes ud.

Og bliver vi nogle få (helst mange flere), som vil noget andet og mere end de professionelle ledere, så bliver de bange, så får vi indflydelse, betydning og magt - og så vil vi kunne komme til at flytte bagepølse og noget andet.

Helle Bliddal
medlem af HK

Ung mand m/k søges.....

Metalpigerne
 Inden for Metal er der en del piger, som gennem årene har arbejdet sammen. En af de første aktiviteter har været at lave oplysningsarbejde omkring at kvinder godt kan være faglærte metalere.
 I Metal København vil vi nu prøve at udvide dette arbejde til at omfatte alle de kvindelige medlemmer i Metal. Formålet skal være at komme frem mod diskrimineringslovgivning - de skal ikke lide ihjel - og at vi kommer frem mod vores krav og om nødvendigt actioner for dem. Vores krav er bl.a. kortere arbejdstid, positiv særbehandling af kvinderne, bedre og gratis daginstitutioner.

Tina smed

Positiv særbehandling er, når en kvinde, der søger et traditionelt mandefag, er sikret uddannelses/job. Reglen boks falder først, når kvinder udgør 50% i det pågældende fag!

KVINDER I MANDEFAG

(Foto 2 -A)

Mandefagsstrategien - en løsning eller tom snak?

UNG MAND M/K

Grethe Fønges Møller har gentagne gange opfordret landets unge kvinder til at vælge et "mandefag", et teknisk fag, og hvad med fremtiden for kvinderne?
 Kvindearbejdsløsheden er voldsomt øget, og i øjeblikket er der en tendens til at færre mænd blir arbejdsløse, mens kvindearbejdsløsheden vokser. Det er i dag meget svært at få arbejde som kvinde på traditionelle mandefagsarbejdspladser. Arbejdsløsheden blandt de kvinder, der har valgt utraditionelt, er uhyggelig stor, og ofte vil man være ene kvinde på en mandearbejdsplads, hvis man får arbejde.

Så det til regeringen, fortsætter nedskæringerne inden for de traditionelle kvindefag, hospitaler, daginstitutioner, skoler, og ressourcerne koncentrerer sig om at udvikle ny

teknik, der skal producere billigere maskiner.
 Nedskæringerne inden for det offentlige rammer os kvinder dobbelt - læser jobbene fra os og lægger privatiseringsbyrden over på os. Det er stadigvæk sådan, at det altoverskyende er os, der tager os af børnepassning, omsorg og husholdningsarbejde, hvad enten de har lønnet job inden for et kvindelig eller mandefag. B.l.a. derfor er så mange kvinder på deltid.

Daglig nedlagt arbejdstid
 Inden for de fleste "mandefag" er det ikke muligt at få deltidsarbejde. På enkelte metalarbejdspladser er det overhovedet sådan, at arbejdstiden dagligt er på 9½ time, så mænd kan gå tidligt hjem fredag. Det kunne man ikke forestille sig på en kvindearbejdsplads.
 Deltidsarbejde er selvfølgelig en dårlig løsning på problemerne, det fastlæ-

ser os i kvindersiden og gør os svagere økonomisk. B.l.a. derfor skal vi stå for en 35 timers arbejdsuge. Men det støtter Grethe Fønges vist ikke.
Hvorfor vælge et mandefag?
 Rigtig mange "kvindelig job" er fysisk nedslidende, med højt tempo og lav løn, og det kan derfor synes, at flertallet af kvinderne først vælger traditionelt. Så hellere være fejmed på B&W søn eller truckfører på et lager, sådanne job giver en højere løn, en noget større frihed og en mindre stresset arbejdsdag.

"Så... men er træt, når hun kommer hjem fra arbejde." Nej, mange har nok hørt, at det var far, der var udmattet efter en lang arbejdsdag. Men det er i høj grad en myte - ikke at der findes alt for mange job, der tapper energien - men at mandejobben er specielt krævende.
 Selvfølgelig findes der

fysiske hårde mandejob, men der findes også fysisk lette hårde kvindejob, det skal der selvfølgelig gøres noget ved i begge tilfælde, den kamp er en fælles kamp, og det er enormt vigtigt at kvinder, der kommer inden for "mandefag", ikke bliver lønryktere eller accepterer nedbudsfortyret arbejde - det er tankemæssigt, at den største andel af kvinder inden for byggefagene findes inden for malerne.

Det er vigtigt at arbejde for en spredning af kvinders erhvervsvalg, fordi vi som kvinder må arbejde på at bryde det traditionelle kønsrollerammen, der ikke er til vores fordel. Og fordi det vil give os mange flere muligheder for at vælge det, vi ønsker at lave. Men det er ikke en individuel sag, for selvom du harselvtilid og lyst til at arbejde inden for et mandefag, er der andre ting, der skal tages hensyn til, for du kan overleve inden for et mandefag

Positiv særbehandling af kvinder
 For alle mennesker må der gælde de samme regler, hvis vi skal opnå lighed. Vi skal kræve positiv særbehandling af kvinder, der vælger mandeuddannelsesmandefag. Kvindernes skal have fortsat ret til uddannelsespladser, praktikpladser og jobbene inden for mandefagene for at modgå den diskriminering af kvinder, der foregår i dag.
 Jeg vil ud fra min egen erfaring slyde på, at 80% af alle virksomheder inden for smedefaget ikke vil ansætte kvinder, fordi de er kvinder.

Hvis kvinder skal have reel chance for at fastholde deres ansættelse om at arbejde inden for et mandeområde, kræver det altså, at man griber ind over for arbejdsgiverne ret til at lade og fordele. - Men den slags positiv særbehandling er Grethe Fønges mod, fordi den borgerlige regering holder arbejdslovgivningen ret til at lade og fordele.

"Jeg overvejede at uddanne mig til pædagog, men det var for hårdt - og så blev jeg vækstmæssig".

KVINDER I MANDEFAG

Udgiver:
 Venstre-socialisternes
 Studiestræde 24, 1. sal
 1455 Kbh. K.

Ansvarshavende:
 A. Nansen

Sats: Bernt's Fotostats
 Tryk: OTM

Hvis du ønsker yderligere oplysninger om VS kvindearbejde, kan du kontakte VS kvindekoordineringsgruppe, VS, Studiestræde 24, 1. sal, 1455 Kbh. K.

VS har også en kvindelinkede gruppe. Kontaktperson til gruppen er Anita, der kan kontaktes samme sted.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk